

DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1\(45\)-38-45](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1(45)-38-45)

УДК 330.341.1:338.43

JEL Classification: Q18; O31

Ярослав Андрійович Шевель

аспірант

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана (Київ, Україна)

E-mail: yaroslav.shevel@gmail.com. **ORCID:** <https://orcid.org/0009-0004-9549-2868>

Ірина Вікторівна Дворник

асистент кафедри бізнес-економіки та підприємництва

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана (Київ, Україна)

E-mail: i_dvornik@ukr.net **ORCID ID:** <https://orcid.org/0000-0002-2558-9654>

ПРОБЛЕМА ПОЛІСЕМІЇ КАТЕГОРІЇ «КАПІТАЛІЗАЦІЯ» В ЕКОНОМІЧНІЙ НАУЦІ

У статті досліджено проблему полісемії категорії «капіталізація» в економічній науці та визначено її онтологічний статус у системі фінансово-економічних категорій. Розглянуто поширені позиції та підходи до тлумачення капіталізації, досліджено підґрунтя виникнення полісемії. Обґрунтовано багаторівневий характер капіталізації, демонструючи, що цей термін функціонує одночасно у трьох основних вимірах: як показник, що базується на вартості (ринкова капіталізація, що відображає очікування інвесторів та майбутні грошові потоки), як фінансовий процес (реінвестиція прибутку та перетворення доходу в капітал, що забезпечує розширене відтворення та економічну стійкість) та як бухгалтерська процедура (визнання певних витрат як активів відповідно до встановлених критеріїв майбутніх економічних вигод). Співіснування цих інтерпретацій без чіткого контекстуального розмежування породжує методологічні суперечності та послаблює категоріальну узгодженість. Запропоновано узгоджену термінологічну конструкцію, спрямовану на подолання методологічної роз'єднаності та забезпечення категоріально-логічної послідовності наукового аналізу.

Ключові слова: капіталізація підприємств; полісемія; ринкова вартість; фінансова та економічна категорія; обліковий та інвестиційний процеси.

Рис.: 1. Табл.: 2. Бібл.: 8.

Постановка проблеми. У сучасній економічній науці категорія «капіталізація» належить до числа фундаментальних, системних понять, що використовуються для аналізу та оцінки вартості підприємства, структури його фінансування, результатів господарської діяльності та механізмів облікового відображення його економічних процесів. Тим не менше, саме широта спектра використання цього терміна зумовлює його змістовну багатозначність – полісемічність, що проявляється як у теоретичному, так і у практичному контекстах його використання.

Сутність проблеми полісемії поняття «капіталізація» полягає не лише в його використанні для позначення різнорівневих економічних явищ, але й у відсутності чіткого розмежування між ними. Так, у деяких випадках капіталізацію тлумачать як показник ринкової інвестиційної вартості компанії, в інших – як механізм збільшення власного капіталу компанії шляхом його реінвестування, а у третіх – як бухгалтерську процедуру включення витрат до складу активів. Така багатозначність та семантичне накладення в межах одного поняття обумовлює потребу системного теоретичного аналізу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика капіталізації, зокрема і в контексті багатовимірності її поняття, останніми роками набирає поширення в наукових дослідженнях. Сучасна наукова література віддзеркалює полісемічність поняття «капіталізація» акцентуючи увагу на диференціації його змістових вимірів та концентруючись на кількох ключових напрямках його використання.

Так, поширеним напрямком досліджень є зосередження на теоретичних засадах -, зокрема, класифікація та систематизація різних тлумачень поняття «капіталізація». Наприклад, у роботі Р. Воробєя [1] проведено систематизацію підходів до визначення капіталізації як економічної категорії, виокремивши основні напрями її розуміння як ринкової вартості компанії, бухгалтерської оцінки активів та процесу перетворення результатів

діяльності в капітал у різних формах. В роботі ж Хаустової В. та Колодяжної Т. [2] розглянуто основні аспекти формування поняття, зарубіжні та вітчизняні підходи до його тлумачення, а також запропоновано класифікацію їх форм та різновидів та методика дослідження та розмежування різних проявів капіталізації.

Іншим вагомим напрямком досліджень у межах проблематики капіталізації підприємства є історико-ретроспективний аналіз трансформації теоретико-методологічних підходів до визначення сутності капіталізації як економічної категорії в Україні та за кордоном. Значений підхід ґрунтується на дослідженні генези понятійного апарату, виявленні етапів становлення концепції капіталізації, а також на встановленні взаємозв'язку між зміною економічних парадигм і змістовим наповненням відповідного визначення. Так, в дослідженнях Лютак О. [3] та Багацької К. [4; 5] увагу приділено історичному розвитку поняття. Авторами здійснено комплексний ретроспективний аналіз еволюції поняття капіталізації – від класичних уявлень про капітал як фактор виробництва до сучасних інтерпретацій капіталізації як інтегрального показника ринкової вартості бізнесу та індикатора його стратегічної стійкості. У дослідженнях проведено порівняння та окреслено відмінності зарубіжних і вітчизняних підходів до тлумачення капіталізації.

Ще одним концептуально значущим напрямком дослідження постає аналіз практичних аспектів капіталізації. У межах цього підходу капіталізація розглядається не лише як теоретична категорія, а як прикладний інструмент оцінювання ефективності функціонування суб'єкта господарювання, індикатор інвестиційної привабливості та критерій результативності стратегічного управління. Так, Ковальська Л. [6] в своїй роботі розкриває особливості формування ринкової капіталізації на основі даних про ціни акцій та кількість їх в обігу, що дозволяє ідентифікувати індикатори формування цього показника та практичні шляхи його покращення. Кореньяк В. [7] досліджено сучасні підходи до оцінювання вартості підприємства з урахуванням трансформацій економічного середовища та зростання ролі нефінансових факторів. Водночас у роботі Кривов'язюк І. та Бурбан О. [8] досліджено використання дохідного та порівняльного підходів щодо оцінювання вартості підприємства з метою виявлення факторів впливу на динаміку його ринкової капіталізації.

Попри значний обсяг напрацювань у сфері дослідження капіталізації, проблематика полісемії категорії «капіталізація» в економічній науці залишається недостатньо систематизованою та концептуально невпорядкованою.

Виділення недосліджених частин загальної проблеми. Попри наявні ґрунтовні дослідження в сфері теоретичного осмислення, історичної еволюції та прикладного використання капіталізації, загальна теоретична проблема полісемії категорії «капіталізація» залишається концептуально незавершеною.

Передусім недостатньо дослідженим є категоріально-логічний статус поняття «капіталізація». У сучасному науковому дискурсі воно функціонує як багатозначна конструкція, однак відсутній системний аналіз його як родового чи видових понять у межах фінансово-економічної теорії. Не з'ясовано, чи слід розглядати капіталізацію як самостійну економічну категорію, чи як похідну від суміжних термінів. Така невизначеність онтологічного статусу поняття створює підґрунтя для термінологічної фрагментації. Окрім того, істотним недослідженим аспектом є відсутність єдиної термінологічної конструкції, яка б враховувала багаторівневу міждисциплінарну природу капіталізації. У результаті формується методологічна роз'єднаність: кожна галузь знань оперує власним розумінням капіталізації, що унеможливорює побудову цілісної теоретичної конструкції.

Таким чином, незважаючи на наявність ґрунтовних досліджень окремих аспектів капіталізації, проблема її полісемії залишається теоретично невирішеною. Ключовою прогалиною є невизначеність онтологічного статусу поняття «капіталізація» та відсутність системного підходу до його місця в структурі фінансово-економічних категорій.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є визначення онтологічного статусу категорії «капіталізація» в системі фінансово-економічних категорій, а також розроблення узгодженої термінологічної конструкції, що враховує її багаторівневу міждисциплінарну природу.

Виклад основного матеріалу. Категорія «капіталізація» в сучасній економічній науці характеризується складною багаторівневою структурою, що зумовлює її змістову полісемію та потребує системного категоріально-логічного аналізу. Це поняття не обмежується вузьким фінансово-економічним трактуванням, а охоплює широкий спектр міжгалузевих процесів та явищ.

Багатозначність категорії насамперед пов'язана з її функціонуванням у різних площинах економічної реальності: від оцінки ринкової вартості активів і фінансових інструментів до аналізу соціально-економічних наслідків накопичення та перерозподілу ресурсів у суспільстві. Такий широкий спектр застосування напряду призводить до природної інтеграції поняття капіталізації з іншими економічними категоріями, такими як «інвестиції», «ринкова вартість», «прибуток» та «економічна ефективність», що робить її однією з центральних концепцій сучасної економічної науки й потужним інструментом аналізу економічних явищ на різних рівнях системи.

Така багатогранність та важливість ролі капіталізації в різних сегментах економічної реальності призводить не лише до змістовної, але й до методолого-онтологічної полісемії явища - значного розширення підходів та методів тлумачення поняття.

Так, одним з найбільш поширених методів тлумачення капіталізації є тлумачення відносно природи капіталізації як економічного явища – як показник, як комплекс дій та як процес [3, с.14]. Цей розподіл в тлумаченні є дещо пов'язаним із галузевим та цільовим підходами, втім зосереджується на сутності, а не на практичному застосуванні чи приналежності цього поняття.

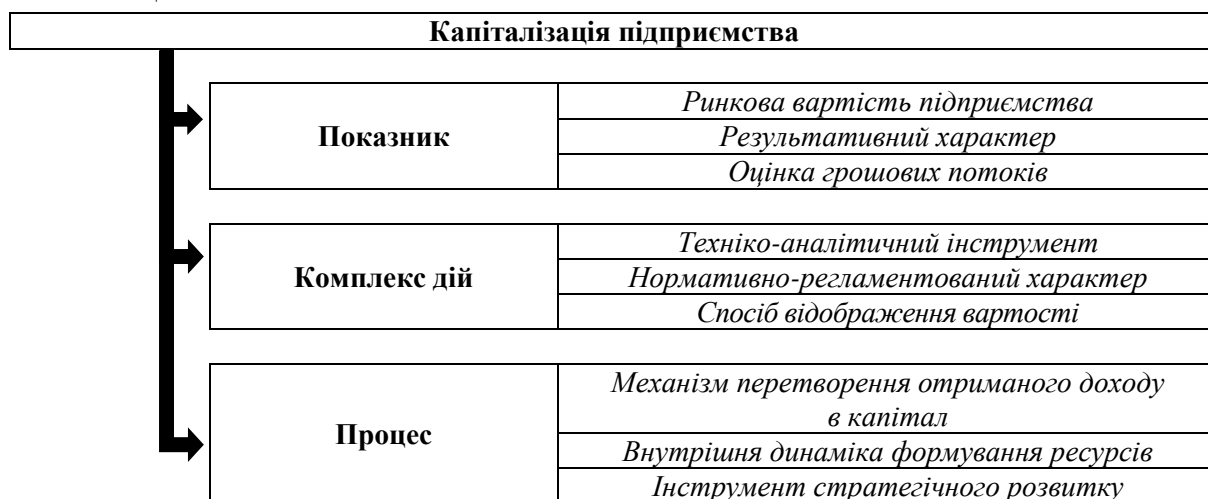

Рис. 1. Підходи до тлумачення поняття капіталізації підприємства

Джерело: складено автором на основі [1-8].

Як цільовий показник – вартісно-оцінна категорія, що відображає ринкову вартість підприємства – капіталізація виступає в межах фінансової теорії. У цьому значенні вона має результативний характер і визначається як оцінка інвесторами майбутніх очікуваних грошових потоків, скоригованих на рівень ризику.

Так звана ринкова капіталізація формується під впливом комплексу факторів - фінансових результатів діяльності, галузевих перспектив, макроекономічної стабільності, рівня корпоративного управління, інформаційної відкритості та прозорості діяльності підприємства. У цьому контексті вона відображає не лише фактичний стан підприємства, а й очікування економічних агентів щодо його майбутнього розвитку – «вартість цінних паперів компанії по котируваннях на фондовій біржі» [2, с. 228]. Таким чином, у ринковому вимірі капіталізація є інтегральним показником вартості бізнесу та індикатором інвестиційної довіри, відображаючи синтез фінансових результатів, стратегічних перспектив і ринкової кон'юнктури.

Водночас у межах фінансового менеджменту капіталізація набуває процесуального змісту. Вона тлумачиться як механізм перетворення отриманого доходу в капітал шляхом його реінвестування у виробничу або інвестиційну діяльність суб'єкта господарювання.

У цьому випадку йдеться про внутрішню динаміку формування фінансових ресурсів підприємства, забезпечення розширеного відтворення та підвищення його економічної стійкості. Капіталізація в цьому вимірі є інструментом стратегічного розвитку, що забезпечує приріст власного капіталу, зниження залежності від зовнішніх джерел фінансування та зміцнення конкурентних позицій суб'єкта господарювання.

На відміну від ринкової інтерпретації, де капіталізація є лише показником, у цьому випадку вона є економічним процесом - процесом нарощування капіталу за допомогою прибутку [2, с. 228], пов'язаним із накопиченням і трансформацією фінансових результатів у структурні елементи капіталу підприємства.

Окремого значення набуває бухгалтерський аспект поняття капіталізації. У системі фінансового обліку капіталізація означає включення певних витрат до складу активів за умови, що вони відповідають критеріям визнання майбутніх економічних вигід.

Така інтерпретація має нормативно-регламентований характер. У цьому випадку капіталізація не створює нового капіталу в економічному сенсі, а лише визначає спосіб відображення вартості у фінансовій звітності. Вона виконує інструментальну функцію та виступає як комплекс дій, спрямований на забезпечення достовірності облікових даних.

Отже, бухгалтерська капіталізація має техніко-методичний зміст і відрізняється за своєю природою від фінансово-вартісної або ринкової інтерпретації - «Комплексне оцінювання вартості підприємства виступає не лише техніко-аналітичним інструментом, а й важливою основою для прийняття рішень щодо нарощування ринкової капіталізації» [7, с. 100]. Крім того, ці тлумачення досить часто синонімізуються та отождожуються, що не допомагає вирішити проблему полісемії поняття – «Капіталізація підприємства має двоїсту природу і являє собою і процес накопичення капіталу підприємства і результат цього накопичення» [5].

Якщо ж вдатись до причин виникнення полісемії категорії «капіталізація», то можна виділити історичний та методологічний чинники.

Історично зміна уявлень про капітал спричинила трансформацію змісту пов'язаних з ним категорій. Так, наприклад, у марксистській парадигмі капіталізація асоціювалася з накопиченням та розширеним відтворенням [3, с. 13], у неокласичній та сучасній фінансовій теорії ж переважає підхід, за якого капіталізація пов'язується з оцінкою майбутніх доходів через продуктивність капіталу [3, с. 13].

Методологічний же чинник полісемії полягає у відмінних підходах до аналізу та моделювання економічних явищ. У класичній та марксистській традиціях акцент робиться на соціально-економічних процесах і ролі капіталу у виробничих відносинах, тоді як сучасні фінансово-економічні дослідження орієнтовані на кількісні оцінки, ринкові інструменти та прогнозування доходів. Це методологічне різноманіття сприяє появі множинних смислових відтінків терміна «капіталізація» в науковому дискурсі, що й зумовлює його полісемію.

ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Таким чином, сучасне розуміння категорії «капіталізація» є результатом нашарування різних теоретичних підходів, де історичний розвиток економічних концепцій поєднується з методологічною різноманітністю досліджень. Це пояснює, чому термін одночасно використовується для опису процесів накопичення, оцінки капіталу та прогнозування економічних результатів, відображаючи як класичні, так і сучасні економічні парадигми.

Таблиця 1

Еволюція тлумачення капіталізації

Економічна школа	Період	Тлумачення
Класична	XVIII–XIX ст.	Накопичення капіталу
Марксистська	XIX ст.	Розширене відтворення
Неокласична	XX ст.	Оцінка доходів
Сучасна	XXI ст.	Ринкова вартість бізнесу

Джерело: складено автором на основі [3]

Ще одним чинником полісемії капіталізації є міждисциплінарність його застосування. Широке застосування капіталізації можливо відстежувати у фінансовому менеджменті, теорії інвестицій, бухгалтерському обліку, інвестиційному аналізі, корпоративному управлінні, макроекономіці, інституційній та поведінковій економіках тощо.

Кожна з галузей формує власне предметне поле дослідження та відповідно адаптує зміст категорії під власні потреби та функції, видозмінюючи та нашаровуючи різні змістовні відтінки. Неврахування контексту застосування призводить до змішування різних трактувань, що значним чином зменшує визначеність та створює ризик некоректного тлумачення результатів аналізу.

Таблиця 2

Міждисциплінарні підходи до тлумачення категорії «капіталізація»

Галузь знань	Тлумачення капіталізації	Сутнісна характеристика	Функціональне призначення	Результат застосування
Фінансова теорія	Вартісна оцінка підприємства	Результативна, оціночна категорія	Визначення вартості бізнесу та інвестиційної привабливості	Ринкова вартість компанії
Фінансовий менеджмент	Процес трансформації прибутку в капітал	Динамічна, відтворювальна категорія	Забезпечення зростання власного капіталу та фінансової стійкості	Приріст власного капіталу
Бухгалтерський облік	Включення витрат до складу активів	Інструментальна, нормативно-регламентована категорія	Достовірне відображення активів і фінансового стану	Формування активів у балансі
Інвестиційний аналіз	Перетворення майбутніх доходів у поточну вартість	Оціночно-прогностична категорія	Прийняття інвестиційних рішень	Інвестиційна вартість активів
Корпоративне управління	Інтегральний індикатор вартості компанії	Узагальнююча управлінська категорія	Підвищення вартості бізнесу та добробуту бенефіціарів	Зростання вартості бенефіціарних часток
Макроекономіка	Сукупна ринкова вартість корпоративного сектору	Агрегована економічна категорія	Оцінка розвитку фінансових ринків і економіки	Рівень розвитку економіки
Інституційна економіка	Результат впливу інституцій на формування вартості	Системна, середовищна категорія	Аналіз впливу правил, норм і інститутів	Рівень довіри та інвестицій
Поведінкова економіка	Відображення очікувань та поведінки інвесторів	Суб'єктивно-оцінна категорія	Аналіз ринкових аномалій і поведінки	Відхилення від фундаментальної вартості

Джерело: складено автором.

Узагальнення міждисциплінарних підходів, представлених у табл. 2, дає підстави стверджувати, що категорія капіталізації має складну багаторівневу природу, що по-різному виявляється, залежно від контексту економічного аналізу та практичної діяльності.

Зокрема, як вже згадувалось, у межах фінансової теорії капіталізація тлумачиться як результативна оціночна категорія, що відображає ринкову вартість підприємства та використовується для порівняння економічної ефективності різних суб'єктів господарювання, оцінки їхньої інвестиційної привабливості та ризиковості.

У фінансовому менеджменті капіталізація набуває процесуального змісту та відображає перетворення прибутку у власний капітал та забезпечення його подальшого приросту. Управлінські рішення - зокрема щодо розподілу чи реінвестування прибутку -, оптимізація капіталу, розширення діяльності та фінансування нових проєктів мають безпосередній вирішальний вплив на обсяги капіталізації та саму її наявність в ті чи інші періоди діяльності компанії.

Одночасно з тим, у сфері бухгалтерського обліку капіталізація виступає як комплексно-інструментальна категорія, жорстко регламентована нормативно-правовими актами та стандартами, і спрямована на коректне формування активів у балансі підприємства, забезпечуючи прозорість фінансової звітності та відповідність вимогам податкового та регуляторного контролю.

На відміну від цього, в інвестиційному аналізі вона розглядається крізь призму майбутніх грошових потоків, тобто як оціночно-прогностичний інструмент визначення інвестиційної вартості активів, що безпосередньо впливає на прийняття управлінських рішень щодо доцільності інвестування, враховуючи ризики та очікувану дохідність проєктів.

У контексті корпоративного управління капіталізація трансформується в інтегральний показник ефективності функціонування підприємства, який відображає рівень створення вартості для бенефіціарів. Такий підхід акцентує увагу на стратегічному аспекті управління, орієнтованому на довгострокове зростання вартості бізнесу, оптимізацію ресурсів та забезпечення конкурентних переваг.

На макроекономічному ж рівні капіталізація набуває агрегованого характеру та використовується як індикатор розвитку фінансових ринків і економіки в цілому, відображаючи сукупну ринкову вартість корпоративного сектору, динаміку економічного зростання та тенденції фінансової економічної стабільності.

Цікавими в міждисциплінарній площині виступають інституційний та поведінковий підходи, які істотно розширюють традиційне розуміння капіталізації.

Так, інституційна економіка розглядає її як результат впливу формальних і неформальних правил, норм та інститутів на процес формування вартості, підкреслюючи значення довіри, якості регуляторного середовища та захисту прав власності.

У свою чергу, поведінкова економіка акцентує увагу на суб'єктивній природі капіталізації, пов'язуючи її з очікуваннями, ірраціональністю та поведінковими упередженнями інвесторів, що може зумовлювати відхилення ринкової вартості від фундаментальних показників.

З огляду на викладене капіталізація не може бути зведена до єдиного універсального визначення, оскільки її зміст варіюється залежно від цілей дослідження, методологічного підходу та рівня економічної системи. Враховуючи це, на універсальному та загальному рівні доцільно визначити капіталізацію як багаторівневу економічну категорію, що відображає процес формування та відтворення капіталу, а також результат його ринкового оцінювання й облікового структурування. Вона поєднує процесуальний, результативний та інструментальний виміри, кожен з яких має власну методологічну основу та сферу застосування. Узгодження цих вимірів можливе лише за умови чіткого розмежування рівнів аналізу та контексту використання поняття.

Систематизація змістових тлумачень капіталізації має важливі теоретичні та прикладні наслідки. Теоретично вона сприяє впорядкуванню категоріального апарату фінансово-економічної науки та підвищує логічну послідовність досліджень. Практично ж - забезпечує

коректність фінансового аналізу, стратегічного управління вартістю підприємства та інтерпретації показників фінансової звітності. Таким чином, подолання полісемії категорії «капіталізація» можливе через формування узгодженої багаторівневої моделі її змісту, що дозволяє зберегти міждисциплінарну універсальність поняття при одночасному забезпеченні його методологічної чіткості.

Висновки і пропозиції. У результаті проведеного дослідження встановлено, що категорія «капіталізація» в сучасній економічній науці характеризується вираженою полісемічністю, яка є наслідком історичної еволюції економічної думки, трансформації уявлень про природу капіталу та міждисциплінарного характеру використання відповідного поняття.

Багатозначність терміна обумовлена його функціонуванням у різних площинах економічного аналізу – вартісно-оцінній, фінансово-відтворювальній та обліково-нормативній, що призводить до змістового накладення різних інтерпретацій і створює труднощі у формуванні цілісної теоретичної конструкції. Втім, змішування зазначених інтерпретацій без урахування контексту їх застосування призводить до методологічної роз'єднаності, логічних неточностей та потенційних викривлень у фінансовому аналізі й управлінській практиці.

Враховуючи це, капіталізацію доцільно розглядати як багаторівневу економічну категорію, що поєднує процес формування й відтворення капіталу, результат його ринкової оцінки та спосіб облікового структурування вартості. Такий підхід дозволяє уточнити онтологічний статус поняття в системі фінансово-економічних категорій, розмежувати його родові та видові прояви й забезпечити категоріально-логічну послідовність наукового аналізу.

Список використаних джерел

1. Воробей Р. Теоретичні підходи до визначення економічних категорій «капітал» та «капіталізація». *Економіка та суспільство*. 2022. № 45. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-45-64>.
2. Хаустова В. С., Колодяжна Т. В. Сутність поняття «капіталізація» та класифікація її форм та видів / Науково-дослідний центр індустріальних проблем розвитку НАН України ; Харківський національний університет будівництва та архітектури. Харків, 2021. 24 с.
3. Лютак О. Ретроспективний аналіз поняття «капіталізація підприємства»: порівняння світового та вітчизняного досвіду. *Bulletin of Sumy National Agrarian University*. 2023. № 4 (96). С. 12–18. DOI: <https://doi.org/10.32782/bsnau.2023.4.3>.
4. Багацька К. В. Капіталізація підприємства як ключова категорія вартісно-орієнтованого управління. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2015. Вип. 3. С. 10–13.
5. Багацька К. Сутнісні ознаки капіталізації підприємств в умовах обмеження ринкових факторів. *Економіка та суспільство*. 2023. № 57. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-57-54>.
6. Ковальська Л. Практичні аспекти ринкової капіталізації вітчизняних підприємств. *Економіка та суспільство*. 2023. № 56. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-58>.
7. Кореняк В. Комплексне оцінювання вартості підприємства як фактор формування його ринкової капіталізації. *Управління змінами та інновації*. 2025. № 14. С. 99–103. DOI: <https://doi.org/10.32782/СМІ/2025-14-15>.
8. Кривов'язюк І. В., Бурбан О. В. Аналіз чутливості ринкової капіталізації підприємства на зміну його вартості методами DCF-моделювання та компаній-аналогів. *Економічний простір*. 2022. № 179. С. 55–61. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/179-9>.

References

1. Vorobei, R. (2022). Teoretychni pidkhody do vyznachennia ekonomichnykh katehorii «kapital» ta «kapitalizatsiia» [Theoretical approaches to the definition of economic categories "capital" and "capitalization"]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, (45). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-45-64>.
2. Khaustova, V. Ye., & Kolodiazhna, T. V. (2021). *Sutnist poniattia «kapitalizatsiia» ta klasyfikatsiia yii form ta vydiv* [The essence of the concept of "capitalization" and classification of its forms and types]. Research Centre for Industrial Development Problems of NAS of Ukraine; Kharkiv National University of Civil Engineering and Architecture.
3. Liutak, O. (2023). Retrospektyvnyi analiz poniattia «kapitalizatsiia pidpriumstva»: porivniannia svitovoho ta vitchyznianoho dosvidu [Retrospective analysis of the concept of "enterprise capitalization": Comparison of world and domestic experience]. *Bulletin of Sumy National Agrarian University*, (4/96), 12–18. <https://doi.org/10.32782/bsnau.2023.4.3>.

4. Bahatska, K. V. (2015). Kapitalizatsiia pidpriemstva yak kliuchova katehoriia vartistno-orientovanoho upravlinnia [Capitalization of the enterprise as a key category of value-oriented management]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu – Scientific Bulletin of Uzhhorod National University*, (3), 10–13.

5. Bahatska, K. (2023). Sutnisni oznaky kapitalizatsii pidpriemstv v umovakh obmezhenia rynkovykh faktoriv [Essential features of capitalization of enterprises in terms of limited market factors]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, (57). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-57-54>.

6. Kovalska, L. (2023). Praktychni aspekty rynkovoї kapitalizatsii vitchyznianykh pidpriemstv [Practical aspects of market capitalization of domestic enterprises]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, (56). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-58>.

7. Koreniak, V. (2025). Kompleksne otsiniuvannia vartosti pidpriemstva yak faktor formuvannia yoho rynkovoї kapitalizatsii [Comprehensive estimation of enterprise value as a factor in the formation of its market capitalization]. *Upravlinnia zminamy ta innovatsii – Change Management and Innovations*, (14), 99–103. <https://doi.org/10.32782/CMI/2025-14-15>.

8. Kryvoviazuk, I. V., & Burban, O. V. (2022). Analiz chutlyvosti rynkovoї kapitalizatsii pidpriemstva na zminu yoho vartosti metodamy DCF-modeliuvannia ta kompanii-analohiv [Sensitivity analysis of the market capitalization of the enterprise to changes in its value by DCF-modeling methods and peer companies]. *Ekonomichnyi prostir – Economic Space*, (179), 55–61. <https://doi.org/10.32782/2224-6282/179-9>.

Дата першого надходження статті до видання: 03.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 11.02.2026

UDC 330.341.1:338.43

Yaroslav Shevel

PhD Student,

Vadym Hetman Kyiv National Economic University (Kyiv, Ukraine)

E-mail: yaroslav.shevel@gmail.com. **ORCID:** <https://orcid.org/0009-0004-9549-2868>

Iryna Dvornyk

Assistant Professor of the Department of Business Economics and Entrepreneurship

Vadym Hetman Kyiv National Economic University (Kyiv, Ukraine)

E-mail: i_dvornik@ukr.net. **ORCID:** <https://orcid.org/0000-0002-2558-9654>

THE PROBLEM OF POLYSEMY OF THE CATEGORY “CAPITALIZATION” IN ECONOMIC SCIENCE

The article examines the problem of polysemy of the category “capitalization” in contemporary economic science and seeks to clarify its ontological status within the system of financial and economic categories. The study argues that capitalization belongs to the group of fundamental, system-forming concepts used to assess enterprise value, analyze capital structure, interpret financial performance, and ensure the proper accounting representation of economic processes. However, the breadth of its application has led to substantial semantic overlap and conceptual fragmentation.

The paper substantiates the multi-level nature of capitalization, demonstrating that the term functions simultaneously in three principal dimensions: as a value-based indicator (market capitalization reflecting investors’ expectations and discounted future cash flows), as a financial process (the reinvestment of profits and transformation of income into capital ensuring expanded reproduction and economic sustainability), and as an accounting procedure (the recognition of certain expenditures as assets in accordance with established criteria of future economic benefits). The coexistence of these interpretations without clear contextual differentiation generates methodological inconsistencies and weakens categorical coherence.

Special attention is devoted to the historical and interdisciplinary determinants of this polysemy. The evolution of economic thought has significantly influenced the transformation of the concept’s content. At the same time, the use of capitalization across financial management, investment theory, accounting, and corporate governance has reinforced its semantic diversification.

The article proposes a coherent terminological framework that conceptualizes capitalization as a multi-level economic category integrating processual, resultative, and instrumental dimensions. Such an approach contributes to overcoming methodological disunity, strengthening categorical clarity, and enhancing the logical consistency of both theoretical research and practical financial analysis.

Keywords: enterprise capitalization; polysemy; market value; financial and economic category; accounting and investment processes.

Fig.: 1. Table: 2. References: 8.